

sedla Slezije. Lojd Zorž je baje obetovano povdarjal važnost avstrijskih predlogov ter izrazil željo, da bi se tako lepe prilike, skleniti mir, ne smelo pustiti v nemar. — Uradno se poroča, da o tem pismu ni nič resničnega.

Naš cesar v nemškem glavnem stanu. Dne 12. t. m. je naš cesar obiskal nemškega cesarja Viljema v nemškem glavnem stanu. Našega cesarja so med drugimi spremljali tudi zunanji minister grof Burián, načelnik generalnega štaba baron Arz in avstrijski poslanik v Berlinu princ Hohenzollern. Vršila so se posvetovanja o političnih, gospodarskih in vojaških vprašanjih, ki se tičejo sedanega in bodočega razmerja med nami in Nemčijo. Dosegel se je v vseh vprašanjih popoln sporazum in je bilo sklenjeno, da se naj v bodoče zavezniško razmerje med obema državama še bolj izpopolni, poglobi in utrdi ter da naj bo naša zveza z Nemčijo v bodoče še bolj tesna in trdna, kakor je bila dosedaj. Obisk našega cesarja v nemškem glavnem stanu je bil baje vsled tega primeren, ker se je v sovražnem inozemstvu domnevalo, da je postalo razmerje med našim in nemškim cesarjem vsled pisma, katerega je naš cesar poslal princu Sikstu Burbonskemu, nekoliko zrahljano.

Pruska zbornica je tudi v tretjem branju odklonila vladno predlogo glede uvedbe splošne in enake volilne pravice v Prusiji. Prasi torej ne marajo, da bi v Prusiji prišlo ljudstvo do svojih pravic, zlasti zaradi tega ne, ker bi vsled nove volilne preosnove prišli tudi Poljaki do večje veljave.

Na bojiščih.

Na italijanskem bojišču razven bojov za goro Corno nobenih važnejših dogodkov — Na francoskem bojišču hudi artilerijski boji severno od kanala La Bassee v Flandriji. Sicer je pa položaj nespremenjen.

V Trbovlje! Veliki manifestacijski shod

se vrši dne 19. maja, na Binkoštno nedeljo popoldne ob 2. v Trbovljah v prostorih Martina Pust (pri Špancu). Govorili bodo: Dr. Benkovič, dr. Ravnihar, dr. Korošec, dr. Kramer.

Za jugoslovansko idejo vsi na shod!

Tedenske novice.

Naši listi v nevarnosti, da ne dobijo papirja. Vojska že dela tudi pri papirju težave. Mi smo dobili obvestilo, da nam dosedajna papirna fabrika ne sme več pošiljati papirja. Kam so nas pridelili, še ne vemo. Na vsak način bodo nastale pri nas radi papirja velike težave. Ako se stvar kmalu ne pojasni, bomo prisiljeni, takoj skrečiti naše liste na štiri strani. V tem slučaju bodo seveda izpadli inserati, tako da bodo čitatelji dobili cele štiri strani novic. Toliko v obvestilo!

Trideseti maj se bliža. Na Telovo bomo obhajali po širni jugoslovanski domovini od Mure do sinje Adrije obletnico jugoslovanske deklaracije. Slovenska društva na plan! Če se še niste, odločite se takoj za veličastno proslavo tega dne. Slavje se lahko vrši tudi nedeljo poprej ali pozneje. Jugoslaviji slava!

Swobodni hočemo biti.

I nam piše: Naša želja je, da postanemo mi Slovenci enkrat prost narod, rešeni tujega jarma. Mi ne maramo biti več sužnji oholih Nemcev. Mi hočemo biti enkrat sami svoji gospodarji Jugoslavan pod habsburškim žezlom. Živela Jugoslavija!

Za jugoslovansko deklaracijo so se se izjavili duhovščina kozjanske dekanije; Zitevc v Slov. gor., občine: Sv. Tomaž, Ternovci in Savci pri Ormožu Pokošje pri Slov. Bistrici, Trnovski vrh v Slov. gorici (36 mož, 48 žen, 47 deklet in 20 fantov), obč. odbor Drstelja pri Ptuj (46 mož in 72 žen) Prepolje 187, Starše 188, Loka 48, Zlatolčje 172, skupaj v Št. Janžu n. Dr. p. 823, Svečina 285 — Če so v kakem kraju podpisali deklaracijo, a še ni bilo objavljeno naj se nam naznani.

Tabor na Bizeljskem. Na slovensko-hrvatskem taboru na Bizeljskem se je zbralo v nedeljo dne 12. t. m. pod milim nebom okoli 6000 ljudi, od

teh skoro polovica Hrvatov. Navdušenje za Jugoslavijo je priklopilo do vrhunca. Govorili so dr. Korošec, dr. Jankovič, dr. Benkovič in Dalmatinac Segvič. Hrvat je klical Slovence: Ne zaupaj Nemcu in zimskemu solncu. Bizeljske in brežiške Slovenke so izročile dr. Korošcu več tisočakov za mariborsko slovensko šolo. — Utis, ki je napravil veličastni tabor na Bizeljskem na naše ljudstvo je velikanski.

Bratovščina N. lj. Gospe presv. Srca pri 86. oo. frančiškanih v Mariboru obhaja dne 31. majnika svoj glavni praznik. Služila se bo velika sv. maša na čast N. lj. Gospe, ki se imenuje „upanje obupajočih in priprošnjica v najtežavnejših zadevah“, za vse ude mariborske bratovščine in njihove zadeve. Udi naj se na ta praznik pripravljajo z devetdnevnično. Novi udi se vsak čas tudi pismeno sprejemajo.

Na rojstni dan cesarice Zite (dne 9. t. m.) v Mariboru zopet ni razobesil noben Nemec zastave. Videli smo samo male zastave na uradnih poslopih, sicer pa Nemci niso pokazali, da je Zita njih cesarica.

Obmejni Slovenec vjel polkovni štab. Korporal Ferdo Nikl, sin veleposestnice Jožefe Nikl v Selnici ob Muri, je pri 12. ofenzivi proti Italijanom kot poveljnik naskakovale patrulje 47. pešpolka presenetil v nekem predoru italijanski polkovni štab in ga vjel. Med visokimi častniki je bil tudi italijanski general. Nikl je za svojo hrabrost dobil nedavno veliko srebrno kolajno. Poprej je že odlikovan z dvema kolajnama.

„Stajere“ ali kuga v Ptuj. Zaveden slovenski vojak Jernej Kores, nam piše: Kako se je gnila kuga („Stajere“) sem priklatlila, mi ni znano, pač pa obžalujem tiste nevedne, naj si bo kmetijske ali meščanske osebe, ki čitajo ta podli list. Naj čita človek časnike od vseh štirih vetrov, nikjer ne najde toliko sovražstva in nadutosti zoper našo vero in naš slovenski jezik, kakor v slovensko tiskajočem se „Stajereu.“ Sramota! Da se Linhartu hlačice tresejo pred Jugoslavijo, lahko ugame vsak količkar zaveden človek. Iz strahu pred Jugoslavijo kriči ter nas v svoji 16. številki imenuje celo cigane. Se celo našega prvobornika Jugoslavije imenuje „ciganski vodja.“ Seveda sili Linhartu in vsem nemčurjem kri v možgane, ker Jugoslavija prihaja z velikim korakom. Skoraj bo Linhartu in njegove mešetarje zadel usoda, kakoršne niti ne pričakuje.

Kdo naj nas straži in varuje! Koroški „Mir“ piše: „V mirnem in varnem času smo imeli vedno dosti žandarjev. Povsod so stikali okoli. Zdaj je pa orožniki prav redka prikazen. Odposlali so jih na vse strani. Zadnji čas jih je moralo tudi več (s Koroške menda 50) oditi v Ukrajino, rekvirirali žito, doma pa — tatovi krađejo. Ni žandarjev, ki bi jih preganjali in zasledovali; ne mož, ki bi svoj dom varovali. In ljudje se s strahom poprašujejo, kaj bo? — Tudi na Stajerskem se dan za dnem množijo tatvine, poboji, opni in umori, ki jih izvršujejo dezertirji in enake varže ljudje. Orožniki pa raje stikajo za podpisovalci deklaracije ...

Poboj v Oslu. Župan Ačko iz Osla pri Slov. Bistrici, ki je napadel rekvizicijsko komisijo, se je sam javil sodniji. Ačko je zaveden pristaša Stajerca, čeravno ga prištevajo on med Jugoslovane. Stajerc ne mara braniti svojega somišljenika, čeravno se temu godi v mnogem oziru celo krivica. Povod za napad so namreč dali drugi. Ačkb je bil razburjen, ker se je baje ljudem odvezemal celo nujno potrebni semenski krompir in ker je hotel varovati svojo hčer. Sicer pa bo sodnijska obravnava prinesla več jasnosti v vso zadevo.

Roparska tolpa ob Sotli. Silni strah povzročuje v kozjanskem in brežiškem okraju ob Sotli neka organizirana roparska tolpa, po splošnem mnenju vojaški dezertirji, ki ropajo in morijo. Vlomili so že na premnogih krajih in vse odnesli. Dne 25. aprila so napadli hišo posestnika Cimperšek v Križah št. 31, fare podsredške. Nastopili so naravnost zverinski in nečloveško. Pobili so vsa okna, težko poškodovali gospodarja in gospodinj, hčerko Ano, 16 let staro, in sina Janeza, 20 let starega, ki sta hotela ubežati skozi okno, pa na zverinski način umorili. Janezu so črepanjo vbili, na drugem mestu s sekuro ali kakim podobnim predmetom lobanjo razsekali, na plečah 5-krat ubodli. Ano tudi naravnost zaklali. Oba sta imela po 12 večina težkih ran. Kako poživljeno surovi so morali storiti biti, da so tako ravnali. Čas je že skrajni, da se žandarmerijska mesta in orožniki pomnožijo. Sedaj omagujejo, toliko dela imajo. Skrajno potrebno bi pa tudi bilo, da bi se vse one dvomljive elemente, ki so iz vojne dezertirali, sedaj pa samo pohajkujejo, Bogu čas krađejo in hudobije uganjajo, polovili in jih zopet vtaknili v vojaške sukne, pridne gospodarje pa domov poslali da bi reševali propadajoče kmetije.

Tast ustrelil svojega zeta. Od Sv. Urbana pri Ptuj se nam piše: Zločin podivjanosti zgodil se je v nedeljo, dne 12. t. m. Zet Pihler pride k svojemu tastu, znanemu Korošičjak-Rojko, po razno kmetijsko orodje. Rojko se je zetovi želji protivil, zgrabil je nabito puško, nameril skoz okno na svojega zeta od zadaj, en strel in nesrečnik se zgrudi mrtve na tla. Pihler Konrad, vrl mož, bil je od začetka vojne v Galiciji v hudih bojih, si je tam nakopal bolezen, radi katere je bil sedaj oproščen vojaštva, zapuščal isto-

tako vrlo ženo, žalujočo vdovo in nedorasle otroke. Obžalujemo slučaj tem bolj, ker je to sad ptujskega „Stajerca“, iz katerega se je Rojko nasrkal brezverskega duha. Splošno opazujemo med Stajercijanci pri vsaki priliki grdo podivjanost.

Železniška nesreča v Ptuj. V torek, dne 14. t. m., zjutraj je trčil na ptujskem kolodvoru brzovlak z vso silo v vojaški vlak, v katerem je bilo vojaštvo in več voz živine. Dve osebi sta bili takoj mrtvi, 3 težko in 2 lahko ranjeni. Iz živinskega voza je vrglo 1 konja in 2 vola. Konj se je sel brezskrbno sprehajati v ptujsko predmestje.

Železniška proga Poljčane—Konjice. Na železniški progi Poljčane—Konjice vozita od 15. maja dalje dva nova vlaka, in sicer vlak št. 2301 vozi iz Poljčan ob 10. uri 10 minut predpoldne in vlak št. 2302 pa pride v Poljčane ob 7. uri 47 min. zjutraj. Oba vlaka imata zvezo z vlaki na progi južne železnice.

Ruska kočja se otvori na binkoštno soboto. Na binkoštni ponedeljek bo pri Sv. Arehu cerkveno opravilo.

Gospodarske novice.

Kam vodi naše gospodarstvo? Zaveden slovenski kmet iz gornjeradgonskega okraja nam piše takole: Vsak zaveden kmet mora odgovoriti na gornje vprašanje: „Kdo je kriv,“

Odgovor: Gospod gospodari kmetu, kakor gospodu ugaja. Sem srednji posestnik. Dosedaj sem oddal letno po dve govedi v teži do osem meterskih stotov. Ker imam sedaj še samo dve kravi in tele v hlevu, sem prosil nedavno na kolodvoru, kjer se je nalagala živina, g. nadživinozdravnika, da bi dobil kaj mlade živine za pleme. A ta prav osorno zakričel nad menoj, češ: „Mi moramo spraviti meso ven na fronto, v zaledje in v mesta za naše ljudi itd.“ Je vse prav in lepa domoljubna briga, jaz pa vendar tu mislim malo drugače. Mi moramo vzdržati ne eno — ampak skorogotovo še več let. Kaj bom pa tedaj prodal, če moj hlev ostane prazen? A to se ni vse. Kje bomo iskali gnoj? Čim manje gnoja, tem manje kruha, to je pribito. Gospodarski inventar se ne sme tako brezmiselno potom oblasivenih odredb uničevati, če hočemo vzdržati. Gleda se pa na industrijo, bolje rečeno na barantače industrijskih in drugih izdelkov. Kmet proda 100 kg pšenice in 1 kravo in obleče s pomočjo papirja, ki ga dobi za vse to, komaj eno osebo v papirnato obleko, a drugi člani družine še ostanejo brez obleke. Cene za blago so — dovolite, da se tako izrazim — satanske, a za kmetijske pridelke, kakor žito, fižol itd. naravnost sramotne. Sedaj se obljublja nekaj krop višje cene, da bi naj iztrgali ubogim svojim otrokom in sebi zadnji kosček kruha iz ust. Kje pa je pšenica? Kmet odda navadno osem desetih zlahtnega zrnja in dve desetini koruze. Ljudstvo v mestih in priprosti vojakji jedo le izključno koruzni kruh. Kdo pa zavživa pšeničnega? Pri živini se opaža, da vzamejo lepšo domači mesarji in kosterjaki se potisnejo v železniške vozove za naše vojake. Meso se plačuje po 8 in še več K, a fižol po 80 vinarjev, čeravno 1 kg fižola več izda, kakor 1 kg mesa. Pravične cene po vrednosti blaga, tedaj bo imelo ljudstvo zaupanje do vlade in tudi zaupanje, da se še izkopa izpod gospodarskih razvalin. K-č.

Popisovanje zemljišč. Še enkrat opozarjamo na popisovanje obdelanih zemljišč, ki se bo vršilo prihodnje dni. Premerite takoj obdelana zemljišča, koliko meri njiva, kjer je sejana pšenica, koruza krompir itd. Zapišite si tako kot smo nasvetovali v zadnjih dveh številkah „Slov. Gospodarja.“ Komisije ne bodo hodile letos od njive do njive, ampak bodo moral vsak sam napovedati, koliko ima obdelane zemlje. Torej pozor!

Cene za žito — zvišane. Po poročilu dunajskih listov bodo cene za žito za bodočo letino zvišane in sicer pri pšenici od 42 K na 53 K za meterski stot, cena za rž bo določena s 50 K. Ni se pa znano, za koliko bodo zvišane cene za ječmen, ajdo, koruzo in oves. Dosedaj so v Avstriji znašale najvišje cene za žito in sicer za pšenico in rž 40—42 K za meterski stot, za ječmen 37—38 K, za oves 36—41 K in za koruzo 38 K. Bržčas bodo tudi zvišane cene za moko.

Hmelj. Ne hmeljskem trgu v Žateu je bilo v pretekli dobi popraševanje po tujem hmelju spet nekoliko bolj živahno, kajti poprodalo, oziroma pokupilo se je 40 centov tujega hmelja za ceno 135—145 K za 50 kg. Hmeljarjem letos zelo primanjkuje žice. Stanje Stajerskih hmeljskih nasadov je vobče zadovoljivo.

Oddaja žita. Svetujemo našim ljudem, da se naj pri sedanjih oddaji žita zadržijo kolikor mogoče mirno. Dolžnost vsakega je, da kar more strepeti, res prostovoljno odda, da se tako izogne nasilni rekviziciji. Nihče pa tudi ne more od nikogar zahtevati, da bi si ne smel pridržati vsaj toliko, kolikor rabi za hrano svoji družini do nove žetve.

Domačih mlinov ali žrmelj vam ne sme nihče odvzeti. Po mnogih krajih se širijo vesti, da bodo odvzeli žrmelje. To menda ni res. Dobivamo tudi poročila, da tatovi krađejo sedaj prav pridno žito in žrmelje. Shranite torej žrmelje in žito, ki ga rabite za nujno domačo potrebo, tako skrbno, da ne more noben tat in noben nepovabljen tujec do njega.